

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an	80 „		
Pe un pătrar de an	40 „		
Un număr	3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 3905 Ex. 1928.

Notă oficială.

Cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom a Caransebeșului.

Cu toate că unele oficii parohiale au fost somate de repețiatori, atât prin oficiile protopresbiterale, cât și direct, totuși n'au înaintat până acum nici socoțile comunei bisericești pe anul 1927, nici preliminarul pe 1928.

Dreptaceea suntem siliți a pune acestor oficii parohiale în vedere, că nesubșternerea în termen de 14 zile a socoților pro 1927 și a preliminarului pro 1928 — socotit acest termen dela publicarea circularului de față în organul eparhiei noastre — atrage după sine măsuri de rigoare.

Caransebeș în 17 Iulie 1928.

Filaret Musta.

Arhiepiscop, Vicariu Episcopesc.

Nr. 4191 B. 1928.

Notă oficială.

Toți preoții cari în decursul anului 1928 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, cu începere dela 1 Ianuarie 1929 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradăție.

Deci toți acei preoți cari până la data de 31 Decembrie 1928 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, să-și înainteze, până cel mult la data de 20 August a. c., cererile pentru încuviințarea gradăție noue.

Cererile se vor înainta pe cale ierarhică, adică prin Prea Onoratele Oficii protopresbiterale, ane-

xând cuvenitele certificate de serviciu, eliberate de cătră Oficiile protopresbiterale competente și timbrate cu timbru fiscal de 10 Lei.

Cererile ajustate cu certificatele de serviciu netimbrate, precum și cele întrate după data de 20 August a. c. nu se vor lua în considerare, iar preoții respectivi nu vor fi trecuți în bugetul a. 1928 cu gradația cuvenită.

Caransebeș, la 16 Iulie 1928.

Filaret Musta mp.

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc.

Nr. 4192 B. 1928

Notă oficială.

Se face cunoscut, că tinerii cari doresc să fie primiți în Academia noastră teologică, să-și înainteze petițiunile lor de concurs Consiliului eparhial prin Oficiile protopresbiterale, până la 15 August a. c.

La cereri se vor alătura următoarele documente:

- 1.) Extras de botez.
- 2.) Toate atestatele școlare de pe clasele secundare terminate și diploma de bacalaureat.
- 3.) Atestat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat și de Oficiul protopresbiteral.
- 4.) Atestat medical, că petentul este deplin sănătos și fără defecte.
- 5.) Declarațiunea părinților, că vor suporta toate cheltuielile reclamate cu susținerea în Internatul diecezan.

Petenții sunt îndatorați să se prezinte la Consiliul eparhial, când vor fi chemați.

Se obsearvă, că toți studenții sunt obligați să locuiască în Internatul diecezan.

Caransebeș în 16 Iulie 1928.

Filaret Musta mp.

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc.

Nr. 4156 E ex 1928.

Către On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeşului.

On. Oficii parohiale se invită a atrage luarea aminte tinerilor, cari vor fi primiți în Academia teologică, că ei vor trebui să locuiască în cursul studiilor în internatul diecezan.

Studentii de teologie, cari locuiesc în internat, au să plătească o taxă lunară de 1000 Lei. Această taxă se va plăti lunar și anticipativ.

Studentii interniști sunt obligați a plăti această taxă indiferent dacă sunt bursieri sau nu.

Intrucât primesc bursă aceasta se va extrada la timpul său.

La intrarea în internat e dator fiecare student să deponă o cauțiune de 100 L. pentru stricăciunile, ce eventual le-ar face la internat.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul de a urca taxa de întreținere în mod corespunzător, dacă s'ar urca pe piață prețul alimentelor.

Caransebeș la 16 Iulie 1928.

Filaret Musta

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc

Inmormântarea și cremațiunea în lumina cuvântului lui Dumnezeu și a istoriei

de **Dr. Samuil Taubes**

Prim-Rabin în Caransebeș.

(Urmare*).

Unii versați în cunoștințele Sfintei Scripturi ne vor obiecta desigur, că am omis unele pasaje, din cari s'ar putea trage ca consecvență, că și la poporul lui Israel a existat pe alocure arderea cadavrelor. În primul rând ni se indică Cartea întâia a lui Samuil 31. 12, unde ni se narează, că locuitorii din Iabeș-Galaad, auzind ceea ce au făcut Filistenii Regelui Saul și fiilor săi, luară cadavrele lui Saul și ale fiilor săi de pe zidul Beth-Șanului și aducându-le în orașul lor *le arseră* acolo. — Nu trebuie să uităm însă, că chiar în versetul următor se zice „și ei luară oasele lor și le îngropară sub stejarul din Iabeș. — Și în Cartea a doua a lui Samuil 2. 4. 5 nu e zis nimic despre cremațiune: Regele David lăsa să se mulțumească locuitorilor din Iabeș pentru fapta lor cu cuvintele „Binecuvântați sunteți voi Eternului, că ați arătat această milă Domnului vostru Saul și l'ați îngropat“. Și în Cartea întâia a Cronicelor 10. 12 e vorba numai de înmormântare; evlaviosul cronicar blamează cremațiunea. — Mulți ani mai târziu piosul Rege David se duse singur la Iabeș și aduse oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiului său¹⁾ și lăsa ca ele

să fie înmormântate în Zela, în mormântul lui Kiș, părintele său; mai urmează apoi încă cuvintele: „Astfel împăcatu-s'a Dumnezeu iarăș cu țara“, adică lăsa să înceteze²⁾ pedeapsa foamei de trei ani³⁾, pentru profanarea ce s'a adus țării cu pângărirea cadavrelor Regelui Saul și a lui Ionatan, care ocară și fără de lege a dus la această încercare grea din partea lui Dumnezeu.

Se naște acum întrebarea, or dacă Iabesiții ars-au într'adevăr cadavrele? Traducerea chaldee nu o presupune de loc; ea traduce astfel, că și aci se gândeste, ca în a doua Carte a Cronicelor 16. 14, la aromate, pregătite după arta făcătorilor de mir, cari s'au ars în onoarea Regelui. *Contra* acestei concepțiuni vorbește chiar expresiunea limbistică; — aci stă simplu: „ei le-au ars“, pecând în pasagiul citat al Cronicelor se zice literal: „și-i arseră un foc mare“; pentru ei se poate pune în evidență, că nici în a doua Carte a lui Samuil 2. 4 și 5, nici în a doua Carte a lui Samuil 21. 12..., nu se zice nimic despre arderea și nici în Cartea întâia a Cronicelor 10. 12; — și apoi se înțelege de la sine, că după patruzeci de ani cu greu s'a mai putut transporta oasele din Iabeș la Zela, după ce cadavrele au fost arse. — În întâmplarea de față avem de a face invederat cu un caz de forță majoră, cu un ce, care nu putea fi înlăturat; cadavrele au fost deja pângărite de Filistenii în modul cel mai brutal; de ar fi fost înmormântate în chipul obicinuit, era sigur de temut, că flagelul cumplit al Filistenilor va descoperi mormântul și în ura lor neîmpăcată, vor profana iarăși cadavrele. Pentru a prefîntâmpina dar această urgie, Iabesiții, în prevederea lor înțeleaptă, au ars cadavrele, au strâns însă cu îngrijire oasele și le au înmormântat

Mai departe ni se obiectează două pasaje din istoria Regelui Asa și a Regelui nelegiuit Ioram, în cari citate, cum se susține, e vorba de arderea cadavrelor; acestea sunt pasajele, deja amintite, din a doua Carte a Cronicelor 16. 14 și 21. 19. În primul pasaj se narează, că după ce cadavrul Regelui a fost pus pe patul său, care a fost umplut cu aromate etc., i făcură o ardere foarte mare; expresiunea indică deja, că nu cadavrul a fost ars, ci pentru onoarea Regelui se aprinse aromate la ceremonia funebră. E și de observat, că mai întâiu e spus cu tot dinadinsul: „ei l'au înmormântat în mormintele, pe cari el a lăsat să-i fie săpate (sau pe cari le-a cumpărat), și abea apoi urmează cuvintele: „ei l'au pus pe pat, care a fost umplut cu aro-

* Vezi No. 26, 27, 28 și 29 a. c.

1) 2 Samuil 21. 12..

2) Samuil 21. 12—14.

3) Samuil 21. 1.

mate". Nu este exclus, că și în Israel a existat obiceiul, pe care-l găsim la Romani în vremea Cezarilor, că după ce cadavrul a fost înmormântat în pământ, sau a fost înmormântat în bolta săpată în stânci, s'a ars o figură de ceară a regelui împreună cu aromate; povestitorul a ținut-o firește ca de prisos de a descrie mai amănunțit un obicei, care era cunoscut fiecărui din cetitorii săi. În cel-alt pasaj (21. 19) se povestește de Regele nelegiuit Ioram, care nu s'a lăsat să fie prevenit de scrisoarea profetului Ilie, că peste el nu se va face o ardere, cum se făcuse la *părinții* săi. Vedem d'aci, că Asa (16. 14) n'a fost singurul Rege, la care s'a făcut o astfel de ardere și că în arderea mirodeniilor s'a văzut un prinos cuvenit de admirare, un omagiu de stimă și onoruri, pe care n'a vrut să se dea Regelui judecat de însuș Dumnezeu⁴), (arderea cadavrului n'a fost însă, cum vom vedea mai apoi, o cinste, ci o hulă și o pedeapsă grea). Mai lămurit încă iese în relief omagiul din vorbele prorocului Ieremia 34. 5; Domnul vestește lui Zedekia: „Vei muri în pace, și cum s'a ars peste părinții tăi, Regii de mai înainte, cari au domnit mai înainte de tine, așa se va arde și peste tine și te vor plânge: Vai Doamne!“ Cu contrariul se amenință în Ieremia 22. 18. 19 pe Regele Iehoiakim, fiul lui Iosia, Regele lui Iuda, că nu va fi plâns, ci înmormântat cu înmormântare de asin.

Pare însă a exista încă o altă mărturie în Scriptura dumnezească pentru cremațiune. Citim anume la prorocul Amos 6. 9. 10: „Și de vor rămâne chiar zece oameni *intr'o* casă, ei totuși să moară, ca pe fiecare să-l ia unchiul său și cel ce vrea să-l ardă și trebuie să scoată oasele din casă“. Că aci priceperea e din cale afară de grea, rezultă din diversele traduceri; — în originalul ebraic nu stă cuvântul uzual pentru ardere: saraf cu sin, ci: saraf cu sameh; e deci foarte problematic, dacă traducerea: „arzătorul său“ e exactă; la aceasta se mai adaogă, că e prea bătător la ochi, că între *dodo* (unchiul său) și *mesarefo* mai stă încă: „și“; ar fi fost de așteptat să se zică: „unchiul său, care l'a ars“ (care ar fi trebuit să-l arză ca rudă); — în tot cazul pasagiul e fără noimă, nespus de vag și foarte greu de înțeles. Dar pe un pasaj lipsit de preciziune, nesigur și atât de îndoiios nu trebuie zidită o doctrină. — Dacă însă într'adevăr, concepțiunea, că cuvântul așa obscur se chiamă: „arzătorul său“ ar fi exactă, am avea și aci un caz excepțional ca la Regele Saul; ciurma pustiitoare, cu care amenință Domnul, a pricinuit

măsuri extraordinare; pentru pericolul de contagiune cadavrele au fost arse, dar oasele s'au strâns și s'au înmormântat în afară din casă.

În multe pasaje ale Vechiului Testament e însă într'adevăr vorba de arderea unui om, fie a unui om viu, fie a unui mort. *Aceste pasaje ne învață, că aceasta a fost o grea urgie și pedeapsă a lui Dumnezeu.* Arderea persoanelor vii nimeri pe acei cu păcate și delict grele, ca pe locuitorii Sodomei și Gomorei în timpul lui Avram: plouă pucioasă și foc (după Cartea întâia a lui Moise 19 24—25) dela Eternul din Cer și astfel ars-au locuitorii de vii. Nadab și Abihu, fii marelui preot Aron, cari au adus foc străin înaintea Domnului, au fost asemenea mistuiți de focul Eternului⁵) și corpurile lor arse au fost scoase afară din tabără, adică înmormântate⁶). În a treia Carte a lui Moise 20. 14 se poruncește, că dacă cineva va lua femeie și cu dânsa și pe muma ei, el să fie ars cu foc și ambele femei asemenea; aceeași pedeapsă va lua, după a treia Carte a lui Moise 21. 9, fiica unui preot, dacă a călcat a 6-a poruncă. După Cartea a patra a lui Moise 11. 1..., poporul lacom și râvnitor a fost mistuit de focul Domnului, de aceea s'a numit locul: Tabeera, adică: locul arderei. După Cartea a patra a lui Moise 16. 35 afară de Korah, Datan și Abiram, cari au fost înghițiți de pământ, au fost mistuiți de foc și 250 bărbați, cari au jertfit tămăia contra legii. În Psalmii 106. 18 se zice de ei: „Și foc aprinsu-s'a în ceata lor, și flacăra mistui pe nelegiuiți“.

O astfel de pedeapsă se execută de profetul Ilie la trimișii Regelui Ahazia cu cei cincizeci ai săi⁷). Și St. Ioan și St. Iacob vor să pogoare foc din Cer, precum făcut-a și prorocul Ilie⁸). Pentru că arderea de oameni are această însemnătate, judecata peste Asiria⁹) e simbolizată și ea sub imaginea unei arderi mari: „Căci de mult e pregătit locul incendiului, și pentru Regele pregătit, făcut adânc și lat; rugul ei are foc și lemn îndeajuns, suflarea Domnului l'aprinde ca un râu de pucioasă“. Cu o imagine asemănătoare, descrie Domnul judecata sa în Isaia 33. 12: „Popoarele vor arde ca varul, cum se aprinde șpinii tăiați cu focul“. De aceea sezice cu tot dinadinsul în Isaia 66. 16, că Dumnezeu va judeca prin foc toată carnea, și după versetul 24 din acelaș capitol, și multe alte pasaje din Scriptura divină, nelegiuiții au a se teme de focul etern¹⁰).

(Va urma.)

5) Cartea a treia a lui Moise 10. 2.

6) Cartea a treia a lui Moise 10. 4—5.

7) 2 Regii 1. 10—14.

8) Vezi St. Evanghelie după Luca, 9. 54.

9) Isaia 30. 33.

10) Compară și Evangelia după St. Mateiu 3. 12; 25. 41. Apocalipsul 17. 16; 18. 8; 20. 10. 15.

4) Cartea a doua a Cronicelor, 21. 18. 19, unde e vorba de o boală teribilă, fără de leac.

Mama în Biblia

Noului Testament.

(Continuare).

„Sufletele adânci și duiioase au trebuință de tăcere și de pace ca să ajungă la înflorire“ scrie un învățat francez vorbind despre Iisus. Așa va fi crescut El cu adevărat, în liniștita țară a Galileei, după ce nașterea sa îi fusese destul de sbuciumată: reîntoarcere acasă pe o cale dosită, tugă în Egipt și de acolo — unde a petrecut ascuns până la moartea tiranului Irod — înapoiere cu frică la Nazaret. Nebunul rege Irod mult sânge nevinovat a vărsat în teama, că tronul i-se va lua de noul împărat. Și într'adevăr, prunci mulți au murit la nașterea lui Iisus; jale și tânguire s'a auzit atunci multă în Betleem și în jurul lui, izbucnind din piepturile nenorocitelor mame. Este oarecum o taină această jertfă a mamelor, cari născuseră în acelaș an și cu un an înainte de Maria; sacrificiile lor — cei 14.000 de prunci uciși de Irod — sunt stropirea cu sânge a drumului suferințelor, ce avea Mântuitorul să parcurgă aici pe pământ. Atunci, la moartea acestor prunci, s'a înfăptuit, precum în legea veche, când scria profetul: „glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire și țipet mult...“ (Ieremia 31, 15).

În atmosfera curată de munte, sub cerul pururea senin al acestei țări, în interiorul unei familii pioase, patriarhale, sub ochiul vigilant al mamei sale, pruncul Iisus „creștea și se întăria cu Duhul“ (Luca 2,40). Maria era mamă devotată, veghind la creșterea întru înțelepciunea cuvântului divin, dădea educația cea mai îngrijită fiului său.

Artiștii mari din apus și până la răsărit s'au întrecut să redea, care de care în opere mai măiestre, chipul acestei mame, alături sau în brațe având pe dumnezeescul prunc. Cele mai desăvârșite fructe ale darului lor, *fecioarei Maria* le-au închinat artiștii mari ai lumii creștine!

Ea a fost întâiul dascăl și preotul dintâiu al odraslei sale. Maria își instruia pruncul în cunoașterea scripturilor, îl familiariza cu istoria poporului său, dar mai presus îi altoia nestrămutata dragoste către Dumnezeu. *Alături de „Duhul lui Dumnezeu“, acestei mame este a se datori sentimentul de dăușie și adâncă iubire de oameni, ce nu l-a părăsit pe El niciodată!* Iubirea ei creștea și se potența în aceeaș măsură, în care copilul articula din ce în ce mai multe vorbe. Din gânguritul drăgălaș de altădată, la lumina radiosului caracter al acestei Mame lu-

cesc, cu prisosință mai târziu, înțelepțeștile lui Iisus cuvinte, *pline de har și adevăr*. Ele desvelesc, în toată măreția ei, lumina minții Lui „lumina care întru întunec luminează“ (Ioan 1, 5) când, la vârsta de doisprezece ani, suindu-se la Ierusalim, — după obiceiul praznicului — intră la discuții cu cărturarii și fariseii, vorbind atât de frumos și cu temei, că „se minunau toți“ (Luca 2, 47).

Mai ales însă ni-se invederează aici, după înapoierea Mariei și a bătrânului Iosif spre casă, altceva. Este anume îngrijorarea și teama mamei care, făcând cale de o zi, constată subit, că pruncul său lipsește și nu este cu ceilalți copii. Cu câtă neliniște și înfrigurare va fi pornit Maria îndărăt, după ce zadarnic l-a căutat pe Iisus între copiii acelei mulțimi, care se înapoia de la praznic din Ierusalim! Vreme de trei zile l-a căutat ea, nemâncată, fără să se odihnească, fără să-și afle mângăere. Câtă muștrare va fi bântuit cugetul său, muștrare că vreme de o zi ea nu întreabă de el, ci lăsându-l în voia lui, îl crede cu ceilalți tovarăși de joc. El însă nu era cu tovarășii lui, nu, căci precocitatea minții sale cerea altă tovarășie, tovarășia oamenilor mari, a învățaților! Și câte lacrimi nu i-a cauzat această pierdere Mariei; când ea nu a mai avut pe cine întreba de fiul său, când glasul ei s'a stins de întrebările multe, urmate de chinuitoare răspunsuri de „nu știu“ și „nu l-am văzut“, atunci lacrimile, singure lacrimile îi mai ușurau greutatea inimei sale!

(Va urma).

La repezeală.

Obicinuitu-ne-am să vedem, că luni și luni de zile îi trebuie câte unui act oficial până se înjghebează în comunele rurale.

De îndată ce ajunge însă la consiliul eparhial, ca prin minune devine din cale afară de urgent.

Pericol și nu alta, dacă nu se rezolvă pe loc.

Ești silit să lași tot la o parte și să te apuci să rezolvi, căci altcum ți-se anunță prăpădul lumii.

Cu alte cuvinte calea melcului se preface dintr'odată în șoseaua vitezei moderne, de să-ți dai peste cap, nu alta.

Suntem în curat, că rezolvirile repezite își au tâlcul lor. Dar nu despre aceasta voiesc să scriu, ci să comunic un caz tipic de impaciență.

Pusă în curgere în anul 1877, nici nu la noi în eparhie, ci altundeva, de unde a trecut

la noi cu inventar, — își mergea o cauză calea ei.

De atunci a trecut multă vreme, 51 de ani, în cursul cărui jumătate de veac s'a scris și tot scris.

Nu e aici locul, ca să întind firul. Destul că vă puteți închipui, cât s'a putut scrie în curs de 51 de ani, căci cauza aceasta când se încurca, când se limpezea, dar la sfârșit ea n' ajungea.

Eu unul scriu de 24 de ani în această cauză. Imi lipsea un an și îi puteam serba jubileul de 25 de ani.

Câte cereri și declarațiuni s'au făcut, câte respirii s'au dat și de câtă bunăvoință au avut parte susținătorii acestei cauze, cari încă s'au succedat unul pe altul, în urma morții, care i-a ajuns.

• Mai anul trecut începuse-se să mi-se urască de atâta scris în o cauză, căreia îi știam unde să-i caut începutul, dar nu-mi puteam da seama, când o să-i văd sfârșitul.

În anul acesta însă mă învrednici soartea să văd și cauza aceasta terminată. Mai avea să se elibereze un singur act de încheiere.

Și ce credeți că s'a întâmplat?

Nici nu se împliniră bine opt zile, când mă trezesc cu o telegramă, care solicită trimiterea acestui act final.

Ce ți-e omul. Când e vorba de interesul lui, te lasă să aștepti 51 de ani încheiați, dar nu-ți dă răgaz măcar două săptămâni, ca să poți respira puțin în aceste zile de dogoare caniculară.

A. Moaca

Excursiunea studenților Academiei teologice din Caransebeș.

(Continuare)

Vineri dimineața în 1 Iunie a. c., neluând în seamă ploaia ce se cernea mereu, cu două autobuse, plecăm spre „Băile Felix“ ce se află la o distanță de 12 km de Oradea.

Așezate într'o regiune împădurită, cu parcuri bine îngrijite, cu clădiri confortabile pentru vizitatori și bolnavi „Băile Felix“ se prezintă foarte bine. Datorită izvorului din care zilnic sunt date afară mii de litri de apă caldă ce alină reuma și durerile de rinichi, împrejurimilor frumoase din jur, aceste băi sunt mult cercetate de suferinzi.

Reintorși la Oradea, la ora 12:20 plecăm spre Arad. Regiunea ce-o parcurgem acum, prin recolta mănoasă ne prevestește apropierea de

Banatul nostru. După un drum de 4½ ore, sosim în Arad, unde suntem primiți și salutați în numele Academiei teologice de directorul Dl Dr. Teodor Botiș și de Dl profesor de teologie Dr. N. Popoviciu, bănățean din dieceza noastră.

Dela gară ne îndreptăm spre Academia teologică, unde după facerea cunoștințelor cu colegii arădani, ne ducem cu toții să vizităm marele muzeu al „Palatului cultural“, o măreață clădire pe malul Mureșului, care în aceste părți nu-ți mai face impresia a fi micul râuleț de munte pe care l-am întâlnit noi la ieșirea din Carpați.

În muzeul „Palatului Cultural“ vedem o frumoasă Colecție de picturi de ale cunoscutului pictor Liuba, un tun de cireș și alte arme depe timpul eroceilor lupte ce le-au purtat Moții în 1848, în contra Ungurilor lui Kossuth. Tot aci văzurăm bastonul și fluierul „Regelui Munților Avram Iancu“ bastonul și fluierul cu cari și-a alintat bătrâneța lui zbuciumată, cauzată de suferințele ce le-a îndurat din partea stăpânilor de ieri.

Văzurăm apoi armele lui Ioan Dragoș, deputat de Beiuș, care în înțelegere cu Kossuth, a încercat să răpuie în mod mârșav, pe acela care lupta eroinic pentru dreptatea cauzei românești. După ce cercetăm și secția preistorică a mureșului și alte părți vrednice de văzut ale Aradului fiind seara ne îndreptăm spre Academie.

Acı luăm cina împreună cu colegii Arădani, iar după cină ne urcăm sus în sala festivă a Academiei, unde ambele coruri întonează frumoase cântece, în timp ce profesorii nostri în mijlocul colegilor lor din Arad însoțiți de d-nele soții iau masa. În timpul mesei felicitat de cătră un elev arădan, din prilejul zilei sf. Iustin, răspunde dl profesor, protosincelul Dr. Iustin Suci.

Vorbește directorul academiei dl Dr. Teodor Botiș, care pe lângă bucuria ce și-o exprimă, zice că un popor nu trăește numai prin prezent ci și prin trecutul său și prin aceasta viitorul se prevede.

Pe Academia din Caransebeș o leagă acelaș trecut ca și pe cea din Arad, înființată ca Institut teologic în 1822 deodată cu cea din Vârșeț, care s'a mutat apoi la Caransebeș. Caransebeșul și Aradul au fost totdeauna două focare de cultură a ortodoxismului și românismului din aceste părți, și dacă în timpuri grele și vitrege pentru neamul nostru aceste două centre au fost focare de cultură românească, cu atât mai mult trebuie să fim azi, când suntem liberi și stăpâni pe aceste plaiuri.

Răspunde profesorul Dl Dr. Dimitrie Cioloca, care amintind tangențial de timpul drag, petrecut la Cernăuți, împreună cu Dl Dr. T. Botiș și copleșit de reminiscența amintirilor scumpe, le-

gate pe băncile Universității de colegul și mai mult, de prietenul care azi e capul Academiei teologice din Arad, își exprimă marea bucurie ce o simte fiind alături de un prieten scump în condițiunile de față. Arată apoi, că rolul ce l-au jucat cele două focare de lumină a ortodoxismului și românismului pe aceste plaiuri a fost covârșitor și speră că și de aci înainte aceste focare, aceste faruri își vor înțelege menirea.

Vorbește de acela, care ca luminător al vlăstarelor încredințate focarului de cultură din Arad își doarme somnul de veci în cimiterul Caransebeșului, cum e: Const. D. Loga, fiind și asta o dovadă de trecutul sfânt, ce ne leagă cu puternice și dragi lanțuri, cari trebuie și în viitor păstrate și întărite. Noi, cei de azi trebuie să nizuim înainte cu zel, și dacă nu vom fi mai mult, trebuie să știm a ne menține la înălțimea marilor noștri înaintași. Mulțumește apoi de dragostea ce ne-au arătat și buna primire ce ne-au făcut-o.

Mai vorbește apoi vicepreședintele Societății de lectură a Academiei din Arad, Dl V. Glodean, salutându-ne în numele colegilor arădani. Răspunde Isaia Suru, vicepreședintele Societății noastre „Ioan Popasu“, mulțumind de dragostea ce ni-au manifestat-o.

Insufletirea de care eram cuprinși cu toții și veselia se oglindea pe fața tuturor.

Noaptea am petrecut-o în Internatul Academiei, odihnindu-ne de oboseala drumului.

Mâne-zi, Sâmbătă însoțiți până la gară de Dl director și Dnii profesori, — Dna Botiș cu un splendid buchet de flori vii în mână — și de toți colegii arădani, părăsim cu regrete Aradul.

Timișoara și Logojul le atingem ca în zbor spre Caransebeșul nostru, de care începuse să ne ajungă dorul...

Timpul, cât a durat excursiunea noastră, deși nu a fost din cele mai frumoase, însoțiți fiind mult de ploi, totuși ne-am amuzat admirabil, și poate că a fost mai bine decât dacă ar fi fost o căldură insuportabilă pe care e capabilă a o oferi luna lui Maiu și începutul lui Iunie.

Înainte de a încheia mica mea descriere a excursiunii noastre, nu pot să nu mulțumesc, în numele tuturor colegilor, atât Dlui profesor Dr. D. Cioloca încredințat cu bunul mers al excursiei, cât și Dlor profesori Dimitrie Popescu și Zeno Muntean cât și Dlui director al „Băncii Poporale“ Isidor Tătariu, de felul cum au știut să se îngrijească de noi, încât să nu simțim nici o lipsă și prin aceasta să nu observăm prea mult oboseala lungei noastre călătorii.

Țin să menționez apoi de numele colegului Cornel Țucu, „un hătru bun de glume“, care

prin felul lui de a fi, tot timpul ne-a distrat în așa fel, încât de multe ori, când eram mai oboșiți râdeam de glumele ce le făcea și râzând uitam de oboseală.

Reînțorși la școală, cu cunoștințe noi din largul țării noastre dragi, spiritualmente refăcuți după lăsarea la o parte pentru scurt timp a grijei de carte, iată-ne gata de reînceperea muncii întrerupte, cu puteri noi, iată-ne gata a ne pregăti pentru examene, ca apoi să ne reîntorcem cu toții la cei dragi și scumpi de acasă, cărora să le împărțăm, pe lângă cele învățate pe băncile școlii și lucrurile frumoase văzute în regiunile frumoase ale patriei, regiuni pe cari le-am cercetat.

Caransebeș la 15 Iunie 1928.

(Fine)

Iacob Crețiu
student teolog a. I.

Aplicarea legii timbrului.

Comisiunea centrală pentru aplicarea legii timbrului a luat, în privința impozitului de echivalent, următoarea hotărâre:

Scutirea de impozitul de echivalent acordată de art. 16 § 3 în aliniatele b) c) d) e) f) și g) diferitelor categorii de imobile de mână moartă, fiind de strictă interpretare, are a se aplica limitativ și independent la cazurile și în condițiunile expres arătate în fiecare din aliniatele sus citate.

Astfel în baza aliniatului a) nu vor putea fi scutite de impozit decât exclusiv imobilele, cari nu sunt în comerț și fac deci parte din domeniul public al statului, județului sau comunelor, precum și imobilele așezămintelor de utilitate publică, iar nu și celelalte categorii de imobile, cum sunt terenurile proprietatea privată a statului, județului sau comunelor, mobilele parohiilor etc., scutirea acestora urmând a se face numai pe baza aliniatelor, care se ocupă în mod special de fiecare din ele și în condițiunile expres arătate în aceste aliniate.

Spre orientare se face cunoscut cuprinsul §-lui 3 al Art. 16 după cum urmează:

Sunt scutite de plata impozitului asupra bunurilor de mână moartă:

a) Imobilele publice sau ale așezămintelor de utilitate publică neproducătoare de venit și chiar când sunt producătoare de venit, însă acele venituri sunt afectate serviciilor publice sau scopului acelor așezăminte;

b) Imobilele parohiale ale culturilor religioase întreținute de stat, cari nu produc nici un venit și cari s'au bucurat până în prezent de asemenea scutiri;

c) Sub condiția reciprocității, clădirile aparținând legațiunilor și consulatelor străine și ocupate de ele;

d) Terenurile publice afectate unui serviciu public și neproducătoare de venit;

e) Terenurile aparținând statului și exploatare în regie;

f) Societățile anonime și pe acțiuni, având drept exclusiv obiect cumpărarea și revinderea de imobile însă numai pentru imobilele cumpărate spre a fi revindute;

g) Clădirile, terenurile, instalațiile și uzinele, cari sunt afectate serviciilor sau scopurilor unei întreprinderi.

ȘTIRI

Sf. Paști în anul 1929. Sf. Sinod a hotărât sărbătorirea sf. Paști pe anul 1929 în ziua de Duminecă în 31 Martie.

Un bănațean care face cinste acestui colț de țară este dl Alexandru Damșescu. Fiul învățătorului nostru din Valișoara, după ce a reușit a fi între întâii bursieri ai țării la școala de aviație din Saint-Cyr, Franța, reușește prin calitățile sale a se impune tot mai mult străinătății franceze. Acum mai nou a câștigat premiul 1 în lansarea grenadei, pentru care succes a fost invitat la un mare banchet oferit de generalul Girod dela școala aeronautică de acolo.

Ateneul popular Tătarași din Iași organizând și acest an o mare excursiune, a vizitat marți în 17-lea Iulie a. c. și orașul nostru. Sosind dinspre Hațeg, cu trenul lor special, au fost așteptați de un frumos număr de intelectuali și țărani din Caransebeș. Toți în îmbrăcăminte de sărbătoare, iar orașul pavozat cu drapeluri, a ținut să primească demn pe excursioniști. I-a întâmpinat și salutat în numele cetățenilor din oraș d-l Isidor Tătariu, locoțiitor de primar. În numele instituțiilor culturale i-a binevențat d-l Iuliu Vuia directorul școlii normale. A răspuns, foarte mișcător, d-l deputat Ibrim spunând, că deasupra oboselii fizice, cauzată de dogoritoare zile de Cuptor îi copleșește povara sufletească a emoțiilor ce frații lor de aici le procură. Dela tren, cei cincisute de excursioniști au pornit, în coloane, către Piața mare. Aci s'a încins „hora mare”, hora de înfrățire între bănațenii și moldovenii cari — după spusele președintelui lor — par a se potrivi și a se iubi mai mult dintre frați! Seara s'a ținut o înălțătoare șezătoare în care a culminat vorbirea profesorului univ. Marin Ștefănescu, despre „Cultul patriei”.

Rezultatul moral și național al vizitei fraților moldoveni și basarabeni a fost nespuse de mare și pentru noi și pentru dâșii; noi am cunoscut mai bine inima caldă și primitoare a moldoveanului iubitor de țară, iar dâșii s'au convins — pe lângă alte însușiri ale noastre — de aceeaș largă ospitalitate, ce le-am oferit. Mulțumirea lor a fost vădită; orașul nostru a năzuit să-i primiască bine și cu demnitate. Toți factorii au contribuit la reușita acestei primiri; partea leului o are însă d-l Izidor Tătariu și d-l Dr. Liviu Grozavescu, funcționar superior administrativ, care cel din urmă, n'a cruțat nici o osteneală pentru a ajunge la rezultatul, ce orașului întreg se atribuie!

Tot mai sunt Români în Siberia. Celim într-o foaie din Cluj, că un fost profesor din Nasăud, d-l Liviu Todoran, a sosit în 10 Iulie anul acesta din prinsoarea Siberiei. Fostul profesor a povestit amicilor săi, că din Ianuarie 1916 — când a fost făcut prizonier — a lucrat, până acum într-o mină de argint din Siberia. După spusele lui au lucrat acolo peste zece mii de Români, dintre cari mulți își chinuesc încă vieața în acele mine. Numitul din cauza sărăciei și a mizeriei de acolo a plecat la începutul anului acestuia, întovărășindu-se cu încă alți prinși, reușind să ajungă în pace acasă. Toate țările pe unde au trecut le-au făcut înlesniri în ce privește transportul lor, cu durată de jumătate de an.

Microbul cancerului. La un congres pentru combaterea cancerului, un profesor american, anume Murphy, a făcut prin raportul său asupra acestei urite boale mare vâlvă. După constatările profesorului american agentul cancerului nu este de natură organică, ci este un ferment care se naște din diferitele combinațiuni chimice.

Cărțile de religie ale profesorului Dr. Petru Barbu vor apărea în curând de sub tipar. Pe începutul noului an școlar ele vor fi puse la îndemâna școlarilor noștri ortodoxi.

Introducerea alfabetului latin în Turcia se apropie de realizare, consiliul de miniștri turc a numit o comisiune specială, care se va ocupa cu planul introducerii acestui alfabet. Comisiunea și-a început activitatea, din ea fac parte și filologi străini. Se crede că alfabetul latin va fi introdus la începutul noului an școlar.

Pungaș în trenul regal. Doi pungășii au încercat să jefuiască Duminecă seara trenul care venea dela Constanța spre București, în care călătoreau în vagoane speciale Prințul Nicolae și d. Titulescu. Au fost prinși de comisarii dela siguranța capitalei care însoțea vagonul princiar.

Moartea episcopului catolic al Sătmarului. La reședința sa episcopală, a murit în vârstă de 80 ani episcopul catolic al Sătmarului, T. Bornemisza.

Avioane de pasageri. În curând vor circula avioanele de călători între Cluj—București și Cernăuți. Drumul între Cluj și București va putea fi făcut în decurs de 3 ore și va costa cât un bilet de cl. I. accelerat.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția cf.

No. 1550/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Firmă Banca Banatului s. p. a. din Caransebeș contra urmăritului Ion Hoban din Ciuta, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146, 147 din legea LX din 1881 asupra 1/2 părți din imobilele înscrise în c. f. a comunei Ciuta din circumscripția Judecătoriai mixte Caransebeș No. c. f. 29 și anume: 1/2 parte din imobilul de sub A. I. 1—1. cu No. top. 22/1 22/2 23/1 23/2 casa No. 11 cu grădini de 44. 86. 154 și 306 stp. prețul de strigare 34.000 lei.

1/2 parte din No. top. 1024. 1025. 1026. 1027 arătură și fânați în Selște 1286. 1081. 347. 2 jug. 2 stp. prețul de strigare 12.500 lei.

1/2 parte din No. top. 1266 și 1267 arătură și fânați în Luncă 1524 și 625 stp. prețul de strigare 3500 lei.

1/2 parte din No. top. 1714/1. 1714/2. 1715/1 și 1715/2 fânați în Tihobu de 1 jug. 121 stp. 1 jug. 122 stp. 1310 stp. și 1310 stp. cu prețul de strigare 21.000 L.

1/2 parte din No. top. 655 arătură, grădina de 1 jug. 292 stp. cu prețul de strigare 8000 lei.

1/2 parte din No. top. 1004/1 arătură în Selște de 1116 stp. prețul de strigare 3000 lei.

1/2 parte din No. top. 1411 pădure în Șuşara de 1 jug. 183 stp. prețul de strigare 2000 lei.

315/3780 parte din (moara) casa No. 17 de 140 stp. cuprins în coala No. 209 a comunei Ciuta cu prețul de strigare de 6000 lei.

Pentru încasarea creanței de 40.800 lei capital, interese de 12% dela 14 Septembrie 1927, spese de proces și de executare de 4205 lei, fixate până acum, spese de 1325 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 3842 lei, capital și ac. lui Tațu Constantin, pentru 3440 lei capital și ac. lui Nicolae Poznan, pentru 20.000 lei capital și ac. a Anei Precușas.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de 21 August 1928 ora 10 la casa comunală a comunei Ciuta.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul de strigare § 26 XLI 1908.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția — fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 14 Mai 1928.

pentru conformitate.

I Virágh m. p. jud.

I. Vasilievici.

p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1453/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firma Prima Bancă Grânicerească s. p. a. în Caransebeș contra urmăritului Olariu Cornel domiciliat în Buchin, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146. și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Buchin (din circ. Jud. mixte Caransebeș) Nr. cf. 37:

No. de ord. A. I. No. top. 435/1 arătură în Piatra albă 1000 stp. prețul de strigare 15.000 lei.

1/2 parte din imobilul cuprins în coala c. f. No. 38 a com. Buchin.

No. de ord. A. I. 1-3 No. top. 515 Fânați în Colonța 370 stp. No. top. 516 arătură în Colonța 493 stp. No. top. 517 fânați în Colonța 218 stp. No. top. 518 Șanț în Colonța 106 stp. No. top. 519 arătură în Colonța 1 jug. 1407 stp. No. top. 520 fânați în Colonța 476 stp. prețul de strigare 25.000 lei.

1/2 parte din imobilul cuprins în coala c. f. No. 39 a comunei Buchin.

No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 232 casa No. 110 cu curte în intravilan 172 stp. No. top. 233 grădina în intravilan 314 stp. prețul de strigare 22.500 lei.

No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 691 pășune în Colonța 1 jug. 127 stp. No. top. 672 pădure în Colonța 2 jug. 892 stp. prețul de strigare 22.000 lei.

No. de ord. A. I. No. top. 435/2 arături în Piatra albă 1 jug. 1241 stp. prețul de strigare 12.500 lei.

Pentru încasarea creanței de 30.000 lei capital, interese de 12% dela 8 Iulie 1927, spese de proces și de executare de 2454 lei, taxa cambială 1/3% și spese de 1343 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 66 cor., capital și acc. a firmei Sebeșana s. p. a. din Caransebeș, pentru 540 lei capital și acc. a lui Radulescu Mitru din Buchin, pentru 600 lei capital și acc. a lui Hamat Petru din Buchin, pentru 3530 lei capital și acc. a firmei Banca Banatului din Caransebeș, pentru 2500 lei capital și acc. a firmei Banca Poporală din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de 22 Aug. 1928 ora 9 la casa comunală a com. Buchin.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 LXI 1908).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147 150 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 21 Mai 1928.

N. Postelnicu mp. jud. cons.

pentru conformitate:

I. Vasilievici p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1552/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Firma Banca Banatului s. p. a. din Caransebeș contra urmăritului George Lazăr, Dragoș Maria și văd. Ana Lazăr născ. Bistriana, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Iaz (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 31 și anume 2/6 parte din imobilul A. I. 1-2 No. top. 25 26 casa No. 12 cu curte și grădină de 67 stp. și 329 stp. cu prețul de strigare 36.000 lei;

4/6 parte din No. top. 1802, 1803 arătură în Luncă de 1 jug. 400 stp. și 190 stp. prețul de strigare 15.000 L.

4/6 parte din No. top. 1064/1 arătură în Satu Bătrîn 500 stp. prețul de strigare 3000 lei;

4/6 parte din No. top. 1424 fânați în Șuşară 1447 stp. prețul de strigare 2000 lei;

4/6 parte din No. top. 1697/2 fânați în Vâna meilor 579 stp. prețul de strigare 1000 lei;

4/6 parte din No. top. 1901/2 fânați între Bistra 621 stp. prețul de strigare 1500 lei;

La coala No. 303 a comunei Ciuta imobilul No. top. 1806 fânați în Valea Rea de 1097 stp. prețul de strigare 3000 lei;

Imobilul No. top. 1400 Pădure în Șuşară 878 stp. prețul de strigare 2200 Lei pentru încasarea creanței de 17.700 lei, capital, interese de 12% dela 24 Sept. 1927 spese de proces și de executare de 1900 lei fixate până acum spese de 865 lei fixate acum pentru cererea de licitație;

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **21 August 1928, ora 9 la casa comunală a comunei Iaz.**

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauzie socotite pe cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea Judecătorească prealabilă a garanției și semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 28 Mai 1928.

I. Virágh mp. jud. cons.

pentru conformitate.

I. Vasilieviciu.

p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 1624/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Halle Robert dom. în Caransebeș contra următorului Sponei Solomon (a lui Ion) domiciliat în Valișoara, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 146, și 147 din legea LX din 1881, asupra 1/2 parte din imobilului înscris în c. f. a comunei Valișoara (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș No. coalei c. f. 460 și adevă: din).

No. de ord. A. I. 1/2 No. top. 478 Casa No. 813 cu curte în intravilan 60 stp. No. top. 479 Grădină în intravilan 801 stp. prețul de strigare 21.250 lei;

Pentru încasarea creanței de 7.454 lei, capital interese de 12% dela 6 Octombrie 1927, spese de proces și de executare de 1.763 lei, fixate până acum, spese de 682 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de **20 August 1928 ora 5** la casa comunală a comunei Valișoara.

În baza § 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1). Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării § 26 XLI.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauzie socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. § 147, 150, 170, legea LX din 1881, § 21 XLI 1908.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ținea seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 31 Mai 1928.

N. Postelnicu. mp. jud. șef.

pentru conformitate.

I. Vasilievici p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 1392/1928 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firmă: Banca Banatului s. p. a. în Caransebeș contra urmăritului Istvan Antanasie fost căs. cu Iosim Maria și Dil Ion căs. cu Poznan Iconia dom. în Ciuta, la cererea urmăritului, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881 asupra 2/4 părți din imobilul înscris în c. f. a comunei Ciuta (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. coalei c. f. 240 No. de ord. A. I. 1/3 No top. 1597 Fânați în Izlazu nou 403 stp. No. top. 1598 Arătură în Izlazu nou 2 jugh. 992 stp. No. top. 1599 Fânați în Izlazu nou 398 stp. prețul de strigare 15.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 1.500 lei, capital, interese de 12%, dela 10 Octomvrie 1927, spese de proces și de executare de 725 Lei, fixate până acum, spese de 320 lei, fixate acum pentru cererea de licitație; precum și pentru încasarea creanței de 1.160, capital și accesorii a lui Poznan Nicolae dom. în Ciuta și pentru 645 lei capital și acc. a lui Țațu Constantin dom. în Ciuta.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **21 August anul 1928 ora 9 la casa comunală a comunei Ciuta.**

În baza §. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării § 26 XLI. 1908.

2. Cei cari voesc să liciteze, sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație §§ 147, 150, 170, legea LX. din 1881 § 21XLI. 1908.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția — fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ținea seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare. Caransebeș la 15 Mai 1927.

I. Virăgh m. p., jud. cons.

pentru conf. I. Vasilevici p. dir. cf.

ANUNȚ

Cu onoare aduc la cunoștința
On. public, că mi-am deschis
— în casa D-lui Demeter, lângă
farmacia »Vulturul Negru«

**Prăvălie cu delicatese
coloniale
și mărunțișuri de băcănie.**
Servesc pe prețuri moderate,
prompt și conștiincios.
Rugând sprijinul On. Public.

Cu stimă
ANDREI CĂCORA
comerciant.

Localul de prăvălie din casa diecezană
Nr. 478 str. Episcop

Popasu — se dă în chirie. Ofertele se vor înainta Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, care consiliu și-a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor.

FAGURI ARTIFICIALI

din ceară curată se află permanent în
depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

► Comenzile se execută urgent. ◀

Cel mai bun și cel mai ieftin
ciment este

CIMENTUL-PORTLAND
DIN
TURDA .

3-6

În Caransebeș numai la următoarele
locuri se capătă:

Strada Logojului: URMAȘII T. FINZ
Piața Unirii: FRAȚII POLLAK
Strada Ardealului: Văd. A. POLLAK
Strada Orșovei: LEOPOLD KOHN